

ההוספה
בלמוד התורה
בעניני משיח והגאולה
היא הדרך הישרה
לפעל התגלות
וביאת המשיח
והגאולה
בפעל ממש.

(הרבי מליובאוויטש
בשיחת שבת
פרשת תזריע-מצרע
התשנ"א)

תלמידי ותלמידות
רשת אהלי יוסף יצחק

פוחתחים

דלת

לגאולה

חוברת הכנה
אחידון מספן
בנושאי משיח ואגלה

פרק:

כמה:

תַּאֲמִידִים יְקָרִים,

למוד מתוך החוברת שלפניכם, והשתתפות בחידון – המסכם את התכנים העשירים שנלמדו במשך השנה אודות הגאולה, מהיום עבורכם הזדמנות יקרה נוספת לעשות משהו ממשי להבאת הגאולה.

כמו שאנחנו מוצאים בדברי הרבי אודות למוד ענייני משיח וגאולה, שנאמרו בסמיכות ליום כ"ח ניסן:

"המדבר בתקופה האחרונה בנוגע להוספה המיוחדת בלמוד התורה בענייני גאולה ומשיח – לא (רק) בתור 'סגולה' למהר ולקרב ביאת המשיח והגאולה, אלא (גם ו) בעקר כדי להתחיל 'לחיות' בענייני משיח וגאולה, 'לחיות עם הזמן' דימות המשיח, על ידי זה שהשכל נעשה ממלא וחדור בהבנה והשגה בענייני משיח וגאולה שבתורה, ומהשכל מתפשט וחדר גם ברגש הלב, ועד להנהגה בפעל, במחשבה דבור ומעשה באפן המתאים לזמן מיוחד זה, שעומדים על סף הגאולה ומראים באצבע ש'הנה זה (מלך המשיח) בא'".

(מתוך שיחת שבת פרשת בלק, י"ז בתמוז ה'תנש"א)

בהצלחה רבה במשימה החשובה!

הנהלת הרשת

התכנים בחוברת זו (כמו גם בתכנית המצגות "זמן השיא") מבססים בחלקם הגדול על הספר "סודות הגאולה" מאת הרב מנחם ברוד.

מבוא

אֵל תַּאֲמִידִי וְתַאֲמִידוֹת הָרֶשֶׁת

פִּילֹס וּבִרְכָּה!

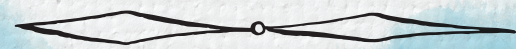
ביום כ"ח ניסן שנת ה'תנש"א, אמר הרבי מלובאוויטש שיחה מיחדת לחסידים, בה הביע את צערו על העכוב בביאת המשיח לאחר כל הדברים שנעשו. הרבי העביר לחסידים את האחריות והזכות לפעל להבאת הגאולה, באמרו: "הדבר היחידי שעוד יכולני לעשות: הנני מוסר זאת לכל אחד מכם, עשו כל אשר ביכולתכם לפעל ביאת משיח בפעל ממשי".

השיחה גרמה להתעוררות רבה בקרב החסידים בנושא הבאת הגאולה. התחזקה אז ההבנה שהכוחות נתנו לכל יהודי, כעת נותר רק לבצע.

חלפו מאז שלושים שנה, בהן חיים החסידים עם הידיעה כי הגאולה הקרבה אינה רק בשורה גדולה וחדשה, אלא זו מציאות ההולכת וקורמת עור וגידים לנגד עינינו, והיא תלויה במעשינו ובהשתדלותנו. עלינו להתכונן לקראתה ולעשות הכל כדי לזרז את בואה.

במסגרת ציין שלושים שנה משיחה זו, שנת ה'תשפ"א הכרזה בכל מוסדות החנוך של "רשת אהלי יוסף יצחק בארץ הקדש" כשנת "יוצרים גאולה".

למרות האתגרים המיוחדים המלוים את שנת ה'תשפ"א הנוכחית, התלמידים, התלמידות ובראשם צו"ת החנוך, התגייסו במרץ ובהתלהבות לעשות כל שביכולתם – למהר ולזרז את בוא הגאולה.

משגים

עולם מלאו העולם

"עולם" מלשון "העולם" – העולם מעלים ומסתיר את הקדשה; לא רואים מיד מי ברא את העולם ואין השם מנהל אותו.

לאחר כל השנים שעברו מאז בריאת העולם, יש לתורה ולמצוות מטרה אחת – לגלות. לגרם לך שהעולם עצמו יראה לך, את הקדוש ברוך הוא הנמצא בתוכו. הגלוי הזה, יתרחש בזמן הגאולה.

להכניס את ה"א"

המלה 'גאולה' מרכבת מ'גולה', בתוספת 'א'.

הגאולה מתלבשת בתוך הגולה עצמה, אלא שהיא מכניסה ב'גולה' את ה'א' – "אלוהי של עולם", הקדוש ברוך הוא.

(התעודיות תנש"א כרך ג, שבת פרשת אחרי-קדושים)

שער
ראשון

מגלות לגאולה

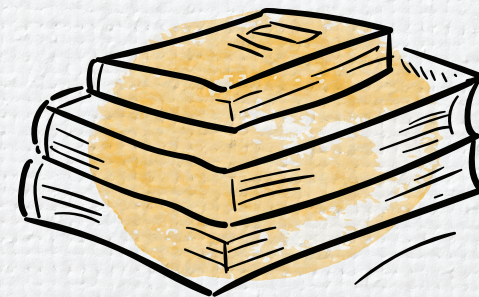
צטוטים

1. "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא."

(על פי י"ג העקרים לרמב"ם)

2. מדברי הרבי: "הדבר היחיד שעדיין מעכב את הגאולה הוא הצורך שכל בני ישראל יבקשו וידרשו ויתבעו מהקדוש ברוך הוא להביא את הגאולה האמתית והשלמה."

(התועדויות תשמ"ז כרך ב, עמוד 164)

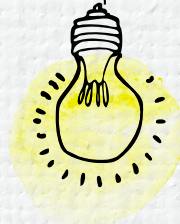
ספור

העסקה האמצעית

לאחד מחסידי כבוד-קדשת אדמו"ר ה"צמח צדק" היה בית מסחר ואכסניה, אותם חזר מדי שנה מאת הפריץ בעשרה רובל כסף שהיה משלם מראש.

שנה אחת שלח החסיד את בנו כדי לערוך את החוזה לקראת השנה הבאה. ענה בדעת הבן לערוך את החוזה למשך חמש השנים הבאות ובכך לחסוך עשרים רובל, שכן גאות הפריץ להסתפק בשלושים רובל באם ישלמם מראש תחת החמשים המגיעים לו.

כשחזר הבן וספר לאביו על הצלחת העסקה המצלחת שעשה, גער בו אביו: "לא זו בלבד שלא חסכת עשרים רובל אלא ששלמת עשרים רובל לריק, שהרי מאמינים אנו באמונה שלמה בביאת המשיח בשנה זו ממש, ולחנם שלמת לארבע השנים הבאות..."

משגים

עולם נפתח

בימות המשיח יתגלה בעולם הכוח האלקי האין סופי, הוא ישפיע על כלם ועל הכל. לכן גם עולם הצומח, גם עולם החי וגם הדומם, יהיו משלמים.

ילדי "צבאות ה'p"

כאשר ילדי ישראל עברו בים סוף, הם הצביעו ואמרו:
 "זה אדלי ואנוהו" (שמות טו, ב), לכן נאמר עליהם ש"הם הכירוהו תחלה". גם לעתיד לבוא, ילדי ישראל שזוכים ומקבלים חנוך יהודי טהור, יזכו להיות הראשונים להצביע ו'לראות' אלקות.

שער
שני

ימות המשיח

ספור

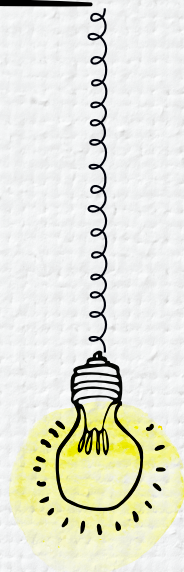
אֲשֵׁרֵי הָאֲוִיִּים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ

מעשה ובאו לרב הקדוש רבי מנחם מנדל מויטבסק חבורת חסידים בעלי מנגנים מפרסמים לשבות בהיכל קדשו ולהנעים לו מזמרותיהם בשלחנו. בידי חבורת זמר זו היה נגון מיוחד במינו ערב לאזן ומושר את הלב, וכשסמן להם רבי מנחם מנדל בסעודת ליל שבת קדש לשיר, ובקשו לפצח בזמר זה, הסה אותם מיד ורמז להם לחדל מלנגנו.

הדבר חזר ונשנה גם בשאר סעודות השבת, והיה בעיניהם לפלא.

למחרת, ביום ראשון שחל בו ראש חודש, ישב רבי מנחם מנדל בסעודת היום עם תלמידיו הקדושים, ולפתע צוה לחבורת בעלי המנגנים לפתח דוקא בנגון שאותו הסה במשך כל השבת.

בשעת נגינתם בכה רבי מנחם מנדל מאוד והזיל דמעות כמים, ולאחר מכן נכה כי נגון זה משירי הלוויים בבית המקדש היה, וזוהי הסבה שלא הניחם לנגנו בשבת, כדי שלא יצטער ביום הקדוש על חרבן הבית וגלות השכינה.

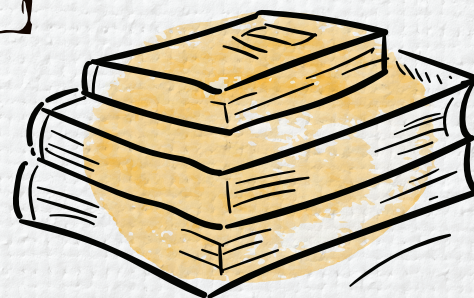
צטוטים

1. "הטובה תהיה משפעת הרבה וכל המעידנים מצויין כעפר, ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את השם בלבד".

(רמב"ם, הלכות מלכים י"ב)

2. "וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירפץ".
(במדרש, ילקוט שמעוני תהלים רמז תשלו)

3. "לא ישא גוי אֶל גוי חרב, ולא ילמדו עוד מלחמה".
(ישעיה ב')

משגים

ננס על אבי ענק

הדור שלנו מקבל כוחות מהעבודה הרוחנית העצומה שכבר עשו בעבר כל הצדיקים. כמו גמד היושב על כתפיו של אדם ענק ומצליח להגיע למקומות גבוהים.

מסירות נפש ב"עקבתא דמשיחא"

לדור שלנו יש גם מעלה מיוחדת, שאין לדורות שלפנינו!

זהו דור שבו יהודים מתאמצים ודבקים בתורה ובמצוות, למרות החשך הרוחני שיש בעולם.

מבאר בחסידות שאפלו משה רבנו, הרגיש ענוה מיוחדת כלפי מסירות הנפש שתהיה בדור של "עקבתא דמשיחא" על שמירת התורה והמצוות.

שער
שלישי

הנה הנה משיח בא

צטוטים

1.

"הנה ימים באים נאם השם והשלחתי רעב בארץ. לא רעב ללחם ולא צמא למים, כי אם לשמע את דברי השם".

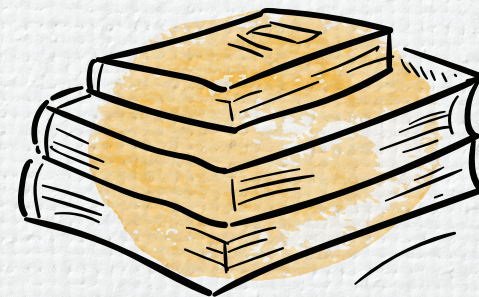
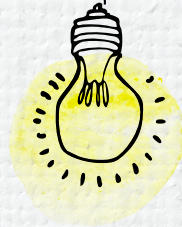
(עמוס ח"א)

ספור

אדרבה!...

טענו אנשים לפני הרבי מליובאוויטש: "השכם והערב אתה מבטיח: הנה הגאולה קרובה, ומן המפרסמות כי כבר לפני ארבעים שנה כבר התבטא כן האדמו"ר הקודם (הרי"צ)..."

"אדרבה!", ענה להם הרבי, "אם כבר לפני ארבעים שנה הכריז גדול בישראל ש"הנה זה בא" הרי עתה מכרח הוא לבוא!..."

משגים

השופר הצול

הקול שיבשר את בוא הגאולה, יהיה קול "השופר הגדול". "ויהי ביום ההוא יתקע בשופר גדול, ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים" (ישעיהו כזג). האויר נכנס לשופר דרך פתח צר ויוצא דרך פתח רחב. כך השופר הגדול מסמל את היציאה של בני ישראל מהמצר למרחב.

בנינא דקודשא בריק הוא

בספר הזהר (חלק ג רכא,א) מכנה הבית השלישי "בנינא דקודשא בריק הוא" – בנין שייבנה על ידי הקדוש ברוך הוא. יש דעות שונות האם בית המקדש ירד מוכן מן השמים, או יבנה בידי אדם. מסבר על כך שלמעשה, יהיו בבית המקדש השלישי דברים שיבנו בידי אדם ויהיו דברים שירדו ויבואו מן השמים. כך מצד אחד עם ישראל יקים את המצודה לבנות בית מקדש, ומצד שני יהיו במקדש דברים עליונים, שבזכותם הוא יהיה נצחי.

שער
רביעי

תהליכי הגאולה

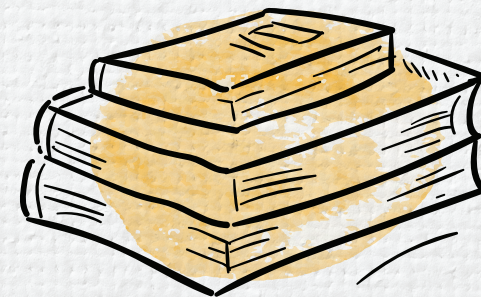
צטוטים

1. "וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יְהוָה הַר בֵּית
הַשֵּׁם בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנָשָׂא מִגְבָּעוֹת וְנִהְרָו
אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם."

(ישעיה ב,ב)

2. "וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל."

(ישעיהו כז, יב)

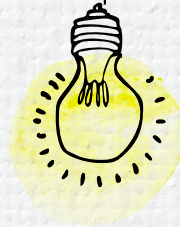

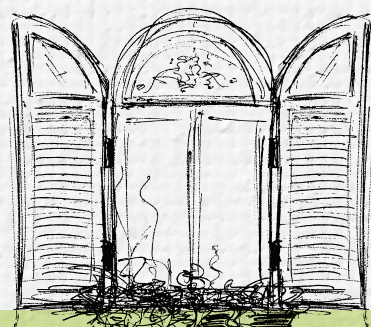
ספור

נסח ההכמנה

לקראת החתנה הגדולה
בז'לובין, ביה נשאו צאצאיהם
של רבנו הזקן, בעל התניא,
והרב הקדוש רבי לוי יצחק
מברדיצ'ב, קרע רבי לוי
יצחק את נסח ההזמנה וצוה
לכתב כך:

"החתנה תתקיים אם ירצה
השם בירושלים עיר הקדש
והמקדש, תבנה ותכונן
במהרה בימינו אמן. ובאם
משיח צדקנו לא יבוא חס-
ושלום עד אז - תתקיים
החתנה בעיר ז'לובין..."

משגים

אלך הנשים והיהודים הפשוטים

אדמו"ר ה'צמח צדק' היה אומר, נשמש צדקנו יתענג במיוחד מהיהודים הפשוטים, בעלי מסירות הנפש. כלומר, אף-על-פי שילמד תורה את כל העם, כולל הגדולים ביותר וכלם ילמדו מפיו את "תורתו של משיח", עם זאת, תהיה בו ענוה מיוחדת להתיחס לאנשים פשוטים וללמד גם אתם, על-פי רמתם.

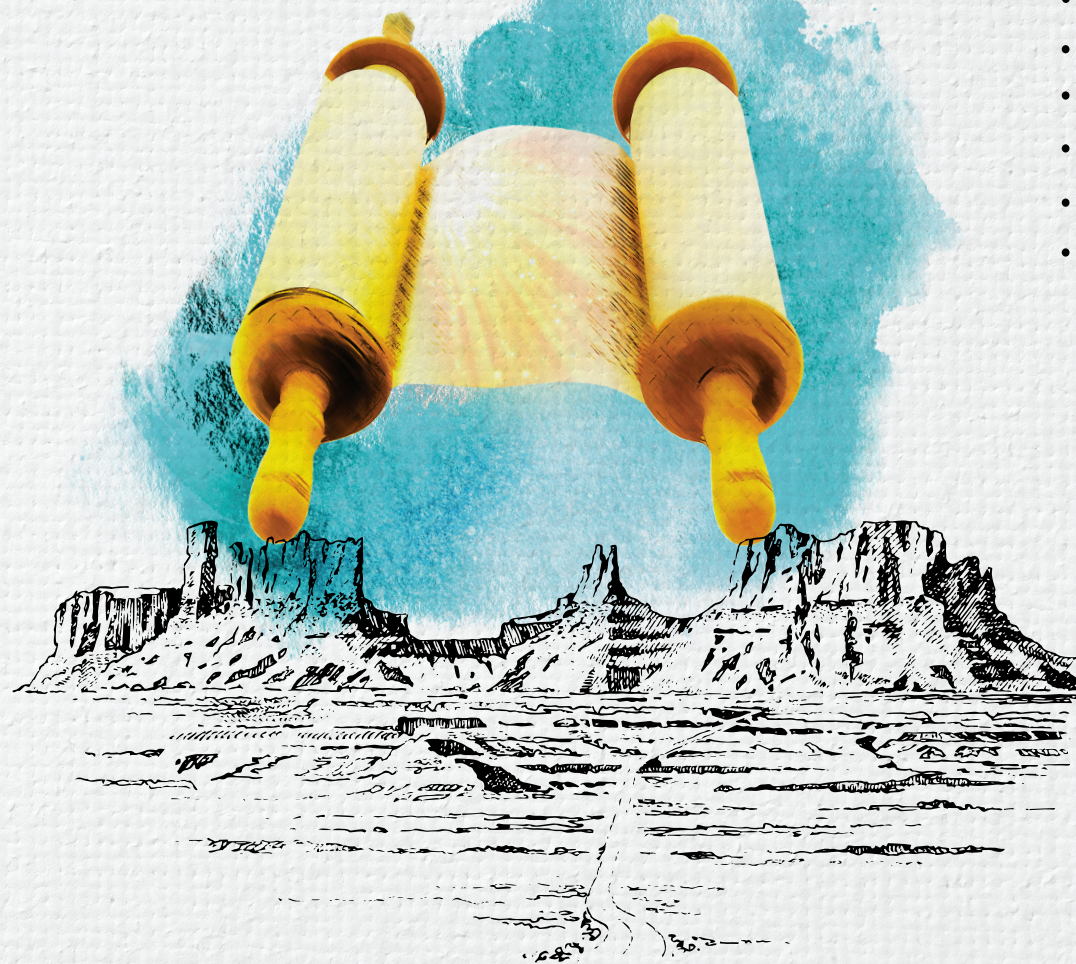
(על-פי ספר המאמרים תרצ"ט, עמוד 194)

רוכב על חמור

בנביא מובא תאור, לפיו המשיח יגיע "עני ורכב על חמור".
על פי הפרושים השונים הדבר בא לסמל שני דברים: את הענוה של מלך המשיח, כי חמור הוא בהמת רכיבה פשוטה. וכן את העבדה שמלך המשיח "רוכב" – שכיט, על עולם ה"חמר".

שער
המישי

מחכים למשיח

צטוטים

1.

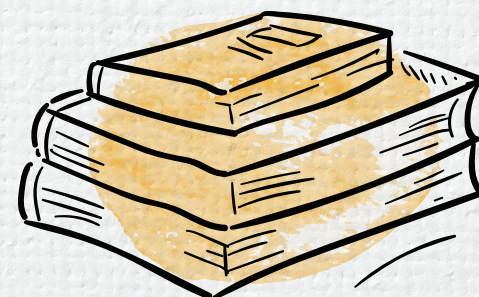
"אותו המלך שיעמד מזרע דוד, בעל חכמה יהיה יותר משלמה, ונביא גדול הוא, קרוב למשה רבנו. ולפיכך ילמד כל העם ויורה אותם דרך השם".

(רמב"ם, הלכות תשובה, פרק ט הלכה ב)

2.

"ונחה עליו רוח השם, רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת השם".

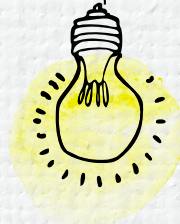
(ישעיהו יא, ב)

ספור

ראש קרוב יותר לביאת המשיח!

אצל ה"חוזה" מלובלין היה שעון, והשעונים שהיו בזמנם היו דופקים בכל שניה בקול. פעם נכנס איזה רב ואמר ל"חוזה" שכל רגע שהוא שומע את קול השעון הוא נכנס קצת לעצבות, כי זה מזכיר לו שכל רגע מקרב אותו למאה ועשרים... ענה לו ה"חוזה" שבכל רגע שהוא שומע את קול השעון לבו מתמלא בשמחה גדולה, שהנה רגע קרוב יותר לביאת המשיח.

"לא זו בלבד שסוף הגאולה לבוא,
אלא הגאולה כבר עומדת על סף הפתח
ומחכה לכל אחד ואחת מישראל
שיפתח את הדלת ו'יסחב' את הגאולה לתוך החדר!"
(מדברי הרבי מליובאוויטש בשיחה עם הרב הראשי לישראל,
הרב מרדכי אליהו ב' במרחשון תשנ"ב)